16 Οκτωβρίου 2013

Μικρό Χόλιγουντ στο Τσέρι

/ Γενικά Θέματα

1: Ο 80άχρονος βρακοφόρος Κωστής Ευθυμίου- Κωσταρής, για μερικές μέρες δεν πήγε στη Λευκωσία για να πωλήσει τα αβγά του. Εϊχε γυρίσματα για την ταινία "Ο ππαράς ο μασκαράς". Στη φωτογραφία κάθεται στο καφενείο στη πλατεία του χωριού, που αποτέλεσε τον χώρο, όπου διαδραματίζονταν πολλές σκηνές του έργου.

Με μεράκι και θυσίες γυρίστηκε η κωμωδία «Ο ππαράς ο μασκαράς»[1]

Η αγροτική κοινωνία του χωριού έμεινε έκπληκτη όταν ένα πρωινό είδε τον χώρο της πλατείας να μετατρέπεται οε μικρό Χόλιγουντ», αναφέρει σε κείμενό του στο περιοδικό «Το Τσέρι» ο Κώστας Παπαγεωργίου ο οποίος συμμετείχε στην ταινία ως κομπάρσος. Ήταν το 1969 και το Τσέρι είχε όλα κι όλα δύο μπακάλικα, δύο καφενεία, ένα κουρείο και ένα ραφτάδικο. Αυτά αποτέλεσαν το σκηνικό για την ταινία «Ο ππαράς ο μασκαράς», την πρώτη κυπριακή κωμωδία μεγάλου μήκους του κυπριακού κινηματογράφου. Οι Βρακοφόροι θαμώνες των καφενείων έγιναν κομπάρσοι σε διάφορες σκηνές και οι ηθοποιοί απολάμβαναν αγαπημένες τους δραστηριότητες ψυχαγωγίας. Ο Ανδρέας Μούστρας στο τάβλι, ο Θάνος Πεττεμερίδης στην πιλόττα, ενώ ο Τάκης Σταυρινίδης έκοβε βόλτες στο χωριό με τη βέσπα του. Και οι υπόλοιποι ηθοποιοί ήταν πολύ γνωστοί τότε σε όλη την Κύπρο από τη συμμετοχή τους σε επιθεωρήσεις, κωμωδίες και δράματα του κυπριακού θεάτρου: η Δώρα Μετζίτη, ο Κώστας Παπαμαρκίδης, η Πίτσα Αντωνιάδη, ο Νίκος Σιαφκάλης. Πρωταγωνιστικό ρόλο έδωσε ο σκηνοθέτης του έργου Βαγγέλης Οικονομίδης, και σε 80χρονο Βρακά Τσεριώτη, τον Κωστή Ευθυμίου, Κωσταρή, όπως τον φώναζαν οι συγχωριανοί του. Για να βγάζει τα προς το ζην πήγαινε στη Λευκωσία και πουλούσε αβγό από το κοτέτσι του. Η ανταμοιβή της μίας λίρας, για κάθε ημέρα γυρισμάτων που συμμετείχε, ήταν αστρονομικό ποσό για τα δεδομένα του χωριού.

ΔΗΜΟΦΙΛΕΙΣ ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΚΟΜΠΑΡΣΟΙ

Εκτός όμως από τους δημοφιλείς ηθοποιούς, οι κάτοικοι που μαζεύονταν στην πλατεία για να χαζέψουν το γυρίσματα, αλλά και οι κομπάρσοι, έβλεπαν με περιέργεια έναν τύπο να κρατά μικρό μαυροπίνακα με οριζόντια τοποθετημένη μια ρίγα. Την χτυπούσε με θόρυβο, φώναζε «ραν» ενώ οι κινηματογραφιστές ήταν έτοιμοι για την οπτικογράφηση. Τελείωναν οι ηθοποιοί τις ατάκες και τις προκαθορισμένες κινήσεις τους και ο ίδιος τύπος, βαρώντας πάλι τον μαυροπίνακα, φώναζε «κατ» και όλοι χαλάρωναν. Ο σκηνοθέτης, Βαγγέλη Οικονομίδης, ο οποίος διετέλεσε ανταποκριτής της εφημερίδας «Ο Φιλελεύθερος» στην Αθήνα, πότε ήταν ευχαριστημένος, συχνά όμως όχι. Γι’ αυτό ζητούσε την επανάληψη της σκηνής. Το σενάριο της ταινίας είχε γράψει ο Γιάννης Κατσούρης, ενώ παραγωγοί, δηλαδή εκείνοι που έβαλαν το χέρι στην τσέπη και έψαξαν απεγνωσμένα για την υλοποίηση του κινηματογραφικού εγχειρήματος ήταν οι ιδιοκτήτες του «Φώτο Σινέ», Κώστας Φαρμακάς και Γιώργος Κατσούρης

Η πλατεία έδωσε την έμπνευση για τον τίτλο της ταινίας: «Πλατεία αναπαύσεως», γιατί όντως οι χωρικοί, αγρότες, βοσκοί, περβολάρηδες, καταπονημένοι από τις δουλειές στα χωράφια, κατέφευγαν ατα καφενεία της πλατείας για καφέ και ψυχαγωγία, με πιλόττα, πρέφα και τάβλι, για κουβέντα, χωρατά και πολιτική συζήτηση. ΄Οταν άρχισαν τα γυρίσματα, έγινε η σκέψη ότι θα ήταν προτιμότερα να έχει κυπριακό ηχόχρωμα ο τίτλος της ταινίας για να εκφράζει και το

περιεχόμενό της. Ο πρωταγωνιστής, τον οποίο ενσάρκωνε ο Θάνος Πεττεμερίδης, ενώ ήταν ο απένταρος αργόσχολος του χωριού, είχε τη φαεινή ιδέα να κατασκευάζει αγαλματάκια και να το πωλεί στους τουρίστες. Κέρδισε χρήμα με ουρά, εξού και ο τίτλος για τον ππαρά τον μασκαρά. Αυτό ήταν το ένα στοιχείο που κατέδειξε ότι οι συντελεστές της ταινίας έβλεπαν μπροστά, προϊδεάζοντας για την ανάπτυξη του τουρισμού. Το δεύτερο ήταν το γεγονός ότι επέλεξον για ορισμένες σκηνές τις παραλίες της Αγίας Νάπας, η οποία ήταν ακόμη ένα χωριό ψαράδων, γεωργών και κτηνοτροφών. Ύστερα από την τουρκική εισβολή ήταν που εκτοξεύθηκε τουριστικά η περιοχή με τα αμέτρητο ξενοδοχεία.

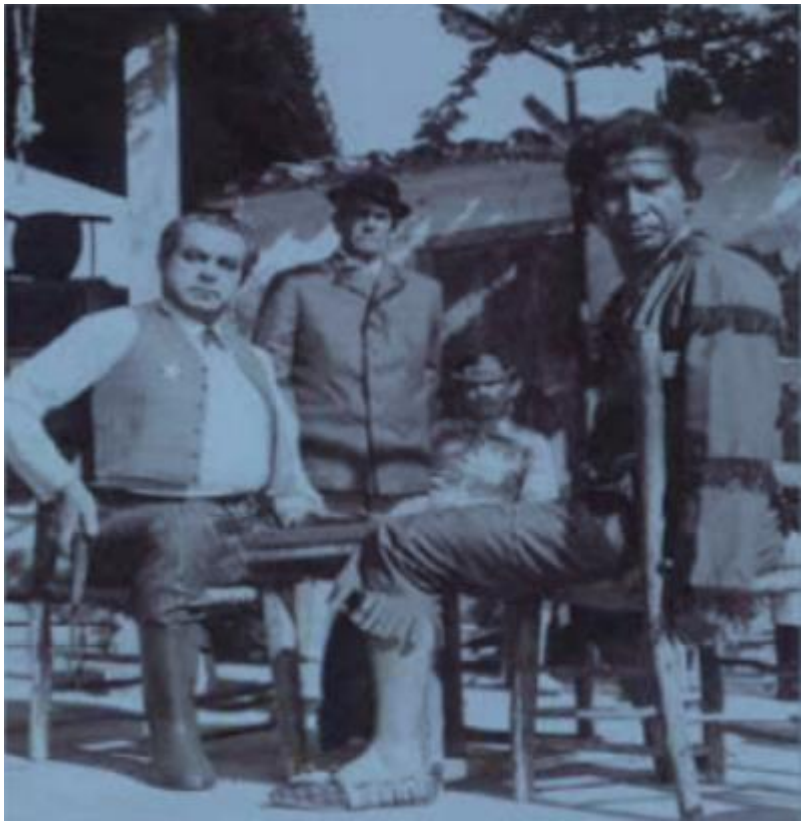

ΕΝΑ ΟΙΚΟΠΕΔΟ ΓΙΑ ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ

«Πωλούσαν τα κτήματά τους για να γυρίσουν ταινίες», αναφέρει ο γιος του Κώστα Φαρμακά, Στέφανος. Πράγματι ο πατέρας του, μεταξύ σοβαρού και αστείου, όταν ρωτήθηκε πόσα στοίχισε η ταινία, απάντησε «τέσσερις χιλιάδες λίρες, δηλαδή ένα οικόπεδο». Στο κόστος προστέθηκε και η τεχνική επεξεργασία της ταινίας που έγινε στη Βουλγαρία, αφού στην Κύπρο δεν υπήρχε κατάλληλος εξοπλισμός. Πάντως δεν ζήμιωσαν οι παραγωγοί της ταινίας, γιατί αυτή προβλήθηκε σε πολλά κινηματοθέατρα, που τότε ανθούσαν σε όλη την Κύπρο. Όλες οι κωμοπόλεις και τα κεφαλοχώρια διέθεταν το δικό τους κινηματοθέατρο.

Οι Τσεριώτες μπήκαν οτα λεωφορεία του χωριού και κατέβηκαν στη Λευκωσία για να παρακολουθήσουν προβολή της ταινίας στο κινηματοθέατρο «Ρόγιαλ», τα

οποίο βριακόταν κοντά οτην πλατεία του «Όχι». Ήταν πρωτόγνωρη εμπειρία να βλέπουν τα γνώριμά τους καφενεία, τους συγχωριανούς τους να προβάλλονται επί της οθόνης. Και Βέβαια η ταινία, όντας και κωμωδία, έβγαλε πολύ γέλιο.

2: Μπροστά στο τάβλι στο καφενείο του χωριού οι ηθοποιοί Ανδρέας Μούστρας και Νίκος Σιαφκάλλης. Στο βάθος φαίνεται να κάθεται ο κομπάρσος Κώστας Παπαγεωργίου

1. «Ο ππαράς ο μασκαράς» ήταν ο τίτλος της πρώτης μεγάλου μήκους κωμωδίας του κυπριακού κινηματογράφου, παραγωγοί της οποίας ήταν ο Γιώργος Κατσούρης και ο Κώστας Φαρμακάς, ο οποίος έφυγε πρόσφατα από τη ζωή. Η ταινία γυρίστηκε στο Τσέρι και σε άλλες περιοχές της Κύπρου, έγινε με μεράκι και πολλές θυσίες. Θα την παρακολουθήσουμε να προβάλεται σήμερα στο 5ο Φεστιβάλ Κυπρίων Σκηνοθετών.

Πηγή: Χρύσανθος Χρυσάνθου, εφημερίδα ο Φιλελεύθερος, Κυριακή 15 Σεπτεμβρίου 2013.-.tseri.org.cy